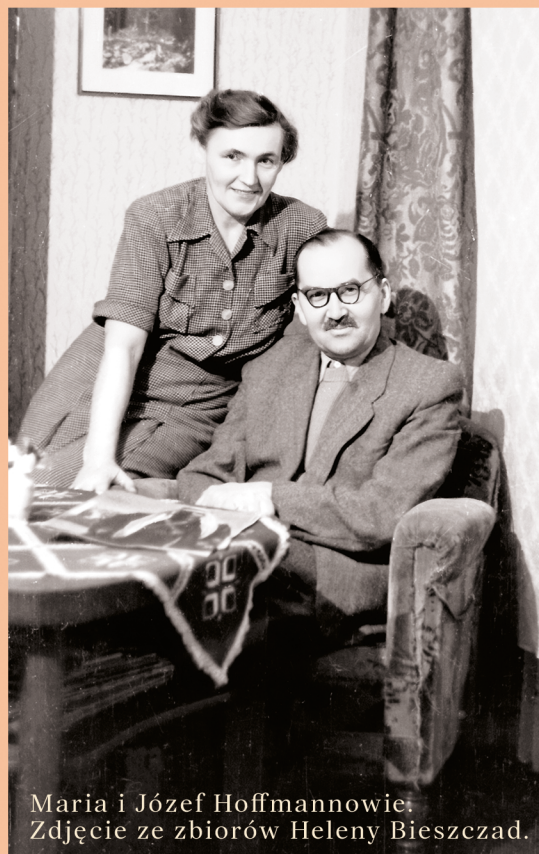

Od maja 1927 r. Józef Hoffmann pracował w Gdańskim Prywatnym Banku Akcyjnym w Poznaniu na stanowisku kierownika wydziału. W sierpniu 1939 r. został powołany do służby w 7. Pułku Piechoty Legionów. Po napaści Niemiec na Polskę w szeregach pułku brał udział w walce z najeźdźcą. Po rozbiciu przez Niemców polskiej armii pod Iłżą powrócił do Poznania i do 1940 r. nadal pracował w banku. 13 grudnia 1940 r. został aresztowany przez Niemców i skazany na 3 lata więzienia.

W okresie od 20 lutego 1941 r. do 17 grudnia 1943 r. był więziony w Rawiczu. Po odbyciu kary powrócił do Poznania i do zakończenia wojny pracował w firmie spedycyjnej.

Po wojnie wraz z żoną wyjechał do Ustki, gdzie mieszkał do końca życia.

Został odznaczony Wielkopolskim Krzyżem Powstańczym (1957) i Śląskim Krzyżem Powstańczym (1958).

Maria i Józef Hoffmannowie.
Zdjęcie ze zbiorów Heleny Bieszczad.

Zdjęcie nagrobka: A IPN

Józef Hoffmann zmarł 4 lutego 1961 r. Spoczywa na cmentarzu komunalnym w Ustce przy ul. Wyszyńskiego (sektor IX, rząd 14, nr grobu 5a). Mogiła została wpisana do ewidencji grobów weteranów walk o wolność i niepodległość Polski oraz wyremontowana przez Oddziałowe Biuro Upamiętniania Walk i Męczeństwa Instytutu Pamięci Narodowej w Gdańsku.

INSTYTUT PAMIĘCI
NARODOWEJ

Oddział w Gdańsku